

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 308

Szerző: *Simoncsik Andor*

Hely

Cím: *Régi szép idők a Stefánia-
uton*

Idő

"188/191"

Forrás: *Nemzeti Újság*

Személy

Bp.

1957 VIII. 11

Helv

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

RÉGI SZÉP IDŐK

A STEFÁNIA-UTON

Sokszor esik szó azokról a bizonyos „régis szép időről“, mikor gondtalanság, jólét, béke, gazdagság, uri kedély virágzott és uralkodott a békebeli Budapesten. Mindennek egyik legszebb megnyilvánulása volt a Stefánia-uti kocsikorzó, mely a szép májusi délutánokon — igen, akkor még a május is szebb és jobb volt, mint manapság — tündökölt fel a Városligetben. Emlékezzünk erről a ragyogó látványosságról, amelyet már csak meséből ismer a mai generáció.

A kocsikorzó fogatai a Kerespesi-uton és Verseny-utcán hajtattott ki az akkori lóverseny tere s csak a versenyek után jöttek a Viztorony felé a Stefánia-utra vissza. Gyakran fiakkoron kocsizott ki Szapáry Pál, az akkori világ „Pali grófja“, de mikor aztán a Nemzeti Kaszinó előtt várakozó „mail coach“-ja megtelt belül is, emeletén is az arisztokrácia szépséges leányaival és gavallérjaikkal, mikor az inasok visszacsatolták a felhágó lépcsőket s Pali gróf kezébe vette a négy hatalmas irlandi pejnek gyeplőjét s a hátulsó bakon ülő két liberias kocsis befújt a másfélméteres kürtökbe, — bizony megállott a forgalom végig az utcákon

A szokatlanul hosszúra épített, arany sárga küllőkön, sötét színre fényezett s kék bársony ülésekkel drapírozott s több irányban elhelyezett rugókon szinte lebegő hintájában itt kocsikázott a légiiesen finom dáma özv. Csekonics grófné, sz. Lipthay bárónő. Lovai roskadoztak az aranyveretű cimerez szerszám alatt. Idős korában is szépséges arca felderült, mikor a szembe jövő fogatok között meglátta Margit leányát, gróf Károlyi Istvánét és Melinda unokáját, kiknek hintaja elé a híres nagykarolyi ménes telivérjei voltak fogva, bakján pedig a vörös haju „Avanti“-nak becézett olasz kocsis tartotta olyan fölényesen a gyeplőt, mintha azt akarta volna mondani: az én hintómban a grand seigneurök grand seigneurjének neje ül.

Gróf Csáky György jukker fogatán vonult fel ifju feleségével. Könnyed üggetéssel hagyta el a fogatokat Latinovich Ernő híres lipicai négyese s az elegáns hajtó koci bakján ülő Latinovich mellett rendszerint a májusi versenyekre

Budapestre érkezett uri társaság egy-egy szép asszonya volt, látható.

Egy ilyen versenynapi délutánon meg-

lepetés érte a kocsikázó társaságot. Latinovich szürkéi mellett mint szélvész rohant el egy ujonnan feltűnt üstökösnek arabs négyese. Az új üstökös Lazarovich Mihály volt, a bácskai nábob. Vele egyidejűleg jelent meg a koci korzón az akkori éjjeli világ tündöklő csillaga, a királynői alakjáról világhíres Karola, a Somossi Orfeum divája. Karola gyakorlott kézzel tartotta a gyeplőt egy lóvonta gyönyörű kis kocsijában, melyen a bakülés úgy volt hátul felszerelve, hogy a gnom dressbe öltöztetett kocsis vagy egy méterrel ült magasabban előre bukó ketrecében, mint a hajtó Karola.

Nevezetes volt ez a szép kis fogat arról, hogy naponta más ló volt eléje fogva, hol pej, hol szürke, hol sárga, hol fekete, de mindig gyönyörű ló. Persze köztudomásu volt, hogy úgy a fogat, mint a lovak a gáláns bácskai nábob ajándékai voltak.

Itt említem meg azt a délutánt, amikor a Stefánia-uti kocsikorzó versennyé változott. Latinovichot mélyen bántotta, hogy Lazarovich négyese e délutánon az övét megelőzte. A benfentesek még e napon megtudták, hogy a csorba ki lesz köszörülve. Valóban a legközelebbi versenydélutánon a két szürke négyes,

megelőzve a versenyről hazatérő fogatokat, a Viztoronytól a mai Park-klubig terjedő területen mérte össze lovainak sebességét. Fej, fej mellett repültek a lovak, amikor, mint fergeteg közelgett s esodák csodája! el is hagyta mind a két négyest Mandelbaum unnumerirt fiakkoros két orosz trabere, a hintó ülésében az akkori tatai Esterházy gróffal. A szürke négyesek közötti viaskodás eldöntetlen maradt, mert az új üstökös, oly hamar el is tűnt, mint amily hamar feljött: Lazarovich golyóval vetett véget életének.

Nagy hírűek voltak abban az időben a bécsi és a budapesti fiakkerek s különösen az unnumerirtek, melyeknek tulajdonosai szám nélkül fuvarozták uraságaikat és csakis uraságaikat azokkal a kitűnő lovakkal, melyeket ingyen s örökre kaptak e szolgálatukért.

Abban a mesefogatban a szépek szépe ül, gróf Esterházy Mihályné s ahol megáll, a járókelő közönség az új fogatra koncentrálja tekintetét, abban a két gyönyörűséges leányával gróf Széchenyi Béla látható. És méltóságteljes lépésekkel közeledett egy udvari fogat, benne az első magyar udvarnaggyá kinevezett gr. Apponyi Lajos neje, viruló rózsabimbó leányával, a későbbi gróf Károlyi László néval . . .

A kikelet e gyönyörű virágai után a hervadó ősz érkezett szénfekete irlandian a fehérszakállu báró Wodianer Albert személyében. Gróf Andrássy Géza és gróf Károlyi László mail coach-jai szintben, liberias kocsisaikkal bár teljesen elütöek voltak egymástól, egyben